

و یا شوک دوباره‌ای به آنها وارد شود مثلاً هزینه انرژی افزایش یابد امکان دارد بخشی از این واحدها هم دچار ریزش شوند.

برای جلوگیری از تعطیل شدن این بنگاه‌ها با تیم‌های عارضه‌یابی، تیم‌های مشاوره با کمک بخش خصوصی و به طور مشخص با منتخبین واحدهای صنعتی در این بنگاه‌ها ورود کردیم که وضعیتشان را مورد پایش قرار دهیم و بتوانیم در مدیریت این بنگاه‌ها اگر مسائل و مشکلاتی دارند شناسایی و گزارش‌های مدیریتی ارائه شود. که با توجه به این رویکرد، مدیران واحدها در مسیر رفع مسائل و مشکلات گام بردارند.

در مجموع ۵۰ بنگاه اقتصادی استان شرایط مطلوبی دارند و با ۷۵ درصد ظرفیت تولید کار می‌کنند و صادرات و سودآوری بالا دارند. عمده این بنگاه‌ها در بخش‌هایی مانند لاستیک و مس فعالند.

تعدادی از واحدها نیز که در اصطلاح به آنها فعال گفته می‌شود اما در کنار فعال بودن دارای یک سری مشکلات مانند حقوق معوق، قسط معوق و پرداخت هزینه‌ها هستند که حدود ۱۳۷ واحد اینگونه‌اند و هشت درصد واحدها را تشکیل می‌دهند. ما وظیفه داریم که این بنگاه‌ها را حمایت کنیم و در صورت حمایت نشدن، آنها نیز جزء بنگاه‌های بحرانی قرار می‌گیرند و مشکلات آنها در کار گروه رفع موانع تولید استان، پنجره واحد و شورای گفت و گوی استان بررسی می‌شوند تا این واحدها تعطیل نشوند.

اعتقاد نداریم هر واحد مشکل داری بهبود پیدا می‌کند چرا که بحث رقابت است و موافقی و به دلایلی ممکن است لازم باشد که بنگاهی از دور خارج شود.

گروه سوم صنایعی هستند که نمی‌توانیم برای آنها کاری انجام دهیم و این‌ها واحدهای بحرانی هستند، این واحدها از نظر بدهی و مطالبات به بیمه‌ها زیاد است و این بنگاه‌ها یا در تملک سیستم بانکی قرار گرفته به دلیل اینکه تسهیلاتی که بانک‌ها به این بنگاه‌ها دادند و با مدیریت بنگاه به این نتیجه رسیده که گرفتن و تزریق پول در این بنگاه توجیهی ندارد و فعلاً در حال تسویه حساب هستند. این بنگاه‌ها حدود دو درصد کل واحدها هستند و قطعاً به سمت تعطیلی خواهند رفت البته ما این بنگاه‌ها را رها نکرده‌ایم و کمیته‌های قضایی که با دادگستری و بانک‌ها می‌گذاریم این فرایند واگذاری را تسهیل می‌کنیم تا بنگاه تولیدی دچار ضرر و زیان نشود.

دسته سوم بنگاه‌ها، کارخانه‌های فصلی هستند که فعالیت دارند مثلاً در فصل برداشت پسته حدود ۹۹ کارگاه فصلی داریم که شش درصد است و تولید را به صورت فصلی انجام می‌دهند.

از لحاظ تقسیم‌بندی، در خروجی که در گام اول گرفتیم؛ و مشکلاتی که از واحدهای تولیدی در آورده‌ایم عمده‌ترین مشکل کمبود سرمایه در گردش بود به این معنی که بیش از ۷۸ درصد بنگاه‌های تولید فضای تولیدی، ماشین‌آلات، نیروی انسانی و توان تولید دارند اما پول برای تهیه مواد اولیه ندارد.

جناب مهندس! چرا به جای تمرکز بر بهبود محیط کسب و کار، منتظر می‌مانیم تا واحدها دچار مشکل شوند و سپس به رفع مشکل آنها اقدام کنیم؟

تحلیل کارشناسی و دقیق همین است که ما بیاوریم قبل از اینکه واحدی دچار مشکل شود کاری کنیم که مشکل دار نشود، فضای کسب و کار استان براساس آیت‌هایی باشد که فعالیت‌ها رونق یابد. شما استحضار دارید که تمام اهرم‌ها و پارامترهای محیطی همه در اختیار ما به عنوان سازمان صنایع معادن و شاید مدیریت استان نباشد، وقتی بحث تحریم‌ها پیش آمد، چالشی که ما با دنیا داشتیم و لطمه شدیدی که به مبادلات ما با جهان خارج زد بخشی از چالش بود که واقعا مدیریت سازمان و استان نقشی نداشتند و قطعاً نمی‌توان کاری انجام داد.

چه ارزیابی از شرایط پیش‌روی صاحبان بنگاه‌های اقتصادی استان و میزان همراهی که در بخش اداری استان با آنها صورت می‌گیرد، دارید؟

خیلی رک بگویم، خوب عمل نکرده‌ایم، نه اینکه بخواهیم دستگامی رازیر سوال ببریم، دور هم نشستیم و هر کسی سهم خواهی دستگاه خودش دارد ما هیچ وقت نمی‌آییم هم‌افزایی کنیم. متأسفانه این فضا در استان و کشور وجود ندارد هر دستگاهی سنگ خود را به سینه می‌زند بحث‌های زیربنایی مانند گرفتن زمین، تامین آب، برق و گاز هر یک جای خوش دارد چرا باید برای گرفتن مجوز یک طرح فقط یک یا دو سال درگیر گرفتن مجوزهای زیرساختی باشد و یک یا دو سال در راستای تامین منابع مالی خودش باشد. برداشت من این است به دلیل عدم

مدیریت واحد، هنوز اهداف مشترک نداریم و سازمانی و جناحی نگاه می‌کنیم که این باعث شده زمان سرمایه‌گذاری پروژه‌های ما از حد معمول خیلی بالاتر برود.

در مورد پنجره واحد هم که خود استاندار شاکی بود. چه نظری دارید؟

دو رویکرد در پنجره واحد وجود دارد یک موقع پنجره واحد را ایجاد می‌کنیم برای اینکه دادن مجوزها را تسهیل کنیم، منابع مالی و زیر ساخت‌ها که یک صنعت چرخش بچرخد و پنجره واحد با این رویکرد قرار بود فعال شود، اکنون پنجره واحد برای واحدهای دچار مشکل تلاش می‌کند که مشکل آنها را رفع کند.

پنجره واحد فعلی در حال رفع مشکلات است در حالی که می‌بایست هموارکننده مسیر باشد؟

دقیقاً همین بحث است، نمونه این کار در تبریز اجرا شده پنجره واحدی درست شده و اداره امور اقتصاد و دارایی متولی قضیه شده که این اداره در دستگاه‌های مختلف فضای اینترنتی گذاشته که وقتی می‌خواهی بروی کار اقتصادی انجام دهی از طریق این فضا مجوزها را دریافت می‌کنی و در هر جا که معطل شوی مشخص است که در کدام قسمت مشکل داری، این نوع پنجره واحد خوب است نه اینکه ما بگوئیم هر دستگاه کار خودش را انجام دهد و بنگاه اقتصادی وقتی مشکل پیدا کرد ما مشکلش را حل می‌کنیم، پنجره واحد فعلی شبیه شورای حل اختلاف عمل می‌کند.

سال گذشته حدود ۱۲ درصد منابع داخلی بانک‌ها در استان تسهیلات بانکی به صنعت و معدن بوده که در کشور بالای ۳۲ درصد تسهیلات به صنعت اختصاص یافته است؟ کرمان استانی صنعتی است و بنگاه‌های بزرگ و بنگاه‌های کوچک رو به رشد داریم، آیا این سقف از تخصیص منابع در تضاد با نیاز استان نیست؟

متأسفانه بنگاه‌های بزرگ استان، چرخش پولشان در خارج از استان است، یکی از دلایلی هم که واحدهای کوچک دچار مشکل شده‌اند نبود پول کافی است. در استانی که حدود ۱۶ درصد تولید ناخالص آن در بخش صنعت است می‌بینیم که ۱۲ درصد تسهیلات به حوزه صنعت و معدن اختصاص یافته که این رقم خیلی پایین است. من اعتقاد دارم بانک‌ها تمایلی به دادن تسهیلات در حوزه صنعت و معدن ندارند و نظارتی هم بر این بحث به شکل جدی وجود ندارد. من این را یک ضعف می‌بینم، مثلاً در صندوق توسعه به جز بانک کشاورزی عملکرد ضعیف است. واحدها و بانک‌های ما، روند دادن تسهیلات از صندوق توسعه ملی می‌دانستند چگونه است، صندوق با عاملیت بانک، پول را به متقاضی می‌دهد اینکه این پول به صندوق بر گردد یا نه ضمانت آن با بانک است، اگر متقاضی قسط خودش را نداد، صندوق توسعه فقط بانک را می‌شناسد و بانک باید تعهد بدهد؛ واحدهای ما راغب هستند که از نرخ پایین تسهیلات صندوق استفاده کنند. همین الان تسهیلات ریالی صندوق توسعه با نرخ ۱۶ درصد است و بانک‌های ما این تسهیلات را با نرخ ۲۴ درصد می‌دهند اما این وسط اعتقاد بنده است که بانک‌های استان تمایلی به این ریسک ندارند، در یک جلسه‌ای نیز با حضور استاندار این موضوع مطرح شد که در بخش صنعت خروجی خوبی از بانک‌ها ندیده‌ایم. وقتی استان از این تسهیلات استفاده نکند استان‌های دیگر استفاده می‌کنند. سهم ریالی سال ۹۴ تهران ۱۴۰۰ میلیارد تومان از صندوق توسعه بوده است اما تا این لحظه هیچ عدد و رقم مشخصی نداریم که در استان کرمان چه میزان تسهیلات از این صندوق گرفته شده است.

چاره چیست؟ زمین‌گیر شدن بنگاه‌ها به دلیل مشکلات تامین نقدینگی در خلاف جهت است که باید طی کنیم؟

نمی‌خواهم گله کنم، اما این پیگیری از شبکه بانکی وظیفه حوزه اقتصادی استاندار است. اعتقاد نداریم که بانک‌ها بی‌حساب و کتاب تسهیلات بدهند، اما اگر می‌خواهیم برای توسعه از کشاورزی به سمت صنعت و معدن برویم بالاخره در این زمینه مدیریت کنیم.

همچنین قرار بود از محل منابع هدفمندی یارانه‌ها هم، بازسازی و نوسازی صنایع انجام شود و قرار بود از محل یارانه بخشی هم برای افزایش حامل‌های انرژی به بخش صنعت تعلق گیرد، که اعتباری اختصاص نیافت عملاً در زمینه بازسازی و نوسازی یک ریال نتوانستیم تسهیلات داشته باشیم که بازسازی و نوسازی خوب بتواند انجام شود، تسهیلاتی هم اگر بود خیلی کم بود و جوابگوی استان نبود،

